

A. ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

68Θ200: ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ Α΄

A. Διαμαντάκου

Το μάθημα έχει ως στόχο τη σφαιρική δραματολογική κάλυψη της σωζόμενης δραματουργίας του Αισχύλου, με ιδιαίτερη έμφαση σε θέματα που αφορούν: α) την καταγωγή, την εξέλιξη, τα ιδιαίτερα δομικά χαρακτηριστικά της αρχαίας ελληνικής τραγωδίας· β) το ιστορικό, κοινωνικό-πολιτικό, θρησκευτικό και θεσμικό πλαίσιο της αρχαίας θεατρικής παραγωγής, ιδιαίτερα στο α΄ μισό του 5ου αι. π.Χ., περίοδο κατά την οποία διδάχτηκαν όλες οι σωζόμενες τραγωδίες του Αισχύλου· γ) τα ιδιαίτερα δραματουργικά, σκηνικά και ιδεολογικά χαρακτηριστικά της θεατρικής γραφής του Αισχύλου στο σύνολό της· δ) τα ιδιαίτερα δραματουργικά, σκηνικά και σημασιολογικά ζητήματα που θέτει καθένα από τα μελετώμενα δράματα του Αισχύλου, ε) τη νεώτερη και σύγχρονη πρόσληψη του θεατρικού έργου του Αισχύλου. Τραγωδίες αναφοράς: *Πέρσαι*, *Επτά επί Θήβας*, *Ικέτιδες*, *Αγαμέμνων* (αναλυτικώς εξεταζόμενες), *Χοηφόροι*, *Ευμενίδες*, *Προμηθεύς Δεσμώτης* (συνοπτική αναφορά).

Μέθοδος αξιολόγησης

I. Αξιολόγηση ατομικών γραπτών/προφορικών εργασιών ή/και ασκήσεων, συμμετοχή στις συζητήσεις και στις εκπαιδευτικές δραστηριότητες – Ενδιάμεση αξιολόγηση: 20%

II. Γραπτή εξέταση στην ύλη του μαθήματος – Τελική αξιολόγηση: 80%

Μορφή εξέτασης:

α) Δέκα (10) ερωτήσεις σύντομης απάντησης ή/και κλειστού τύπου σε πραγματολογικά ζητήματα της διδακτέας ύλης.

β) Δύο (2) ερωτήσεις δραματολογικής ανάπτυξης και κριτικής ανάλυσης σε θεατρικά έργα της διδακτέας ύλης.

68Θ202: ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ Β΄

I. Ρεμεδιάκη

Το μάθημα μας εισάγει στο δραματικό έργο και τη ζωή του Σοφοκλή, στην Αθήνα του 5ου π.Χ. αι. Η άρρηκτη σχέση της δραματουργίας του και της πόλης, στη δημοκρατικότερη/λαμπρότερη ίσως στιγμή της, αποκαλύπτει την πολιτική και αισθητική δραστηριότητα του τραγικού του κόσμου. Διεξοδικά εξετάζεται το εμβληματικό του έργο *Αντιγόνη*, όπου εμφανίζονται τα βασικά θέματά του (ηθικά, φιλοσοφικά, θρησκευτικά, πολιτικά), καθώς και οι κύριοι εκφραστικοί τρόποι της γραφής του. Με συνοπτικότερο τρόπο (αλλά αναλυτικά σε συγκεκριμένα χωρία) θα προσεγγιστούν τα υπόλοιπα έργα του Σοφοκλή, ώστε οι φοιτητές να αποκομίσουν μια όσο το δυνατόν πληρέστερη εικόνα του ποιητή, του θεατρικού έργου του και των ιδεών του.

Μέθοδος αξιολόγησης

Γραπτή εξέταση στο τέλος, με ερωτήσεις ανάπτυξης δοκιμίων.

68Θ204: ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ Γ΄

A. Διαμαντάκου

Το μάθημα περιλαμβάνει τη δραματολογική επισκόπηση και, κατά το δυνατόν διεξοδικότερη, δραματουργική ανάλυση επίλεκτων τμημάτων (χωρίων, σκηνών, επεισοδίων) του σωζόμενου θεατρικού έργου του Ευριπίδη. Πιο συγκεκριμένα, εξετάζονται βασικά ζητήματα δραματικής σύνθεσης, σκηνικής παρουσίας και σημασιολογικής-ιδεολογικής διάστασης, των

επιλεγμένων έργων αναφοράς σε συνάρτηση με το εκάστοτε ιστορικό, κοινωνικοπολιτικό και θεσμικό, πλαίσιο της «διδασκαλίας» του. Σκοπός είναι να θεωρηθεί η θεατρική παραγωγή του Ευριπίδη εντός του ευρύτερου θεατρικού-πολιτιστικού και πολιτικο-κοινωνικού πλαισίου του 5ου αι. π.Χ., να καταδειχθούν τα ειδοποιά χαρακτηριστικά της δραματικής και σκηνικής «γραφής» του δημιουργού και να επισημανθούν οι υφιστάμενες τεχνοτροπικές συγκλίσεις ή αποκλίσεις σε σχέση με τη δραματολογία των ομοτέχνων του (Αισχύλου και Σοφοκλή). Επιπρόσθετα, σκόπιμο είναι να τεθούν και να συζητηθούν ζητήματα πρόσληψης του ευριπίδειου έργου σε επίπεδο σκηνικής πράξης, μέσα από την παρακολούθηση βιντεοσκοπημένων στιγμιότυπων από παλαιότερες και νεότερες, ελληνικές και ξένες, θεατρικές παραγωγές, οι οποίες, μέσα από διαφορετικούς αισθητικούς και ερμηνευτικούς δρόμους και μέσα σε διαφορετικά κοινωνικο-πολιτικά συμφραζόμενα, δίνουν τις δικές τους απαντήσεις στις «απορίες» που αφήνουν σε ζωτική εκκρεμότητα τα έργα του Ευριπίδη.

Μέθοδος αξιολόγησης

I. Αξιολόγηση ατομικών γραπτών/προφορικών εργασιών ή/και ασκήσεων, συμμετοχή στις συζητήσεις και στις εκπαιδευτικές δραστηριότητες – Ενδιάμεση αξιολόγηση: 20%

II. Γραπτή εξέταση στην ύλη του μαθήματος – Τελική αξιολόγηση: 80%

Μορφή εξέτασης:

α) Δέκα (10) ερωτήσεις σύντομης απάντησης ή/και κλειστού τύπου σε πραγματολογικά ζητήματα της διδακτέας ύλης.

β) Δύο (2) ερωτήσεις δραματολογικής ανάπτυξης και κριτικής ανάλυσης σε θεατρικά έργα της διδακτέας ύλης.

68Θ206: ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ Δ΄

A. Διαμαντάκου

Το μάθημα έχει ως στόχο την κατά το δυνατόν σφαιρική δραματολογική κάλυψη του σωζόμενου θεατρικού έργου του Αριστοφάνη και του Μενάνδρου. Ειδικότερα μας απασχολούν: α) Η καταγωγή, η γένεση και η εξέλιξη της αρχαίας αττικής κωμωδίας από τον 6ο στον 5ο αι. π.Χ.· β) τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του κωμικού θεατρικού κώδικα τον 5ο αι. π.Χ., σε συνάρτηση με τον θεατρικό κώδικα της τραγωδίας και του σατυρικού δράματος· γ) η εξέλιξη του κωμικού θεατρικού κώδικα από την Αρχαία στη Μέση και τη Νέα Κωμωδία, σε συνάρτηση με τις ανακατατάξεις που πραγματοποιούνται στο κοινωνικό-πολιτικό, θρησκευτικό, πολιτιστικό και θεσμικό πλαίσιο της αρχαίας κωμικής θεατρικής παραγωγής· δ) τα ιδιαίτερα δραματολογικά, σκηνικά και ιδεολογικά χαρακτηριστικά της θεατρικής γραφής του Αριστοφάνη και του Μενάνδρου, κορυφαίων εκπροσώπων της Αρχαίας και της Νέας Κωμωδίας, αντίστοιχα· ε) τα ιδιαίτερα δραματολογικά, σκηνικά και σημασιολογικά ζητήματα που θέτει καθεμία από τις αναλυτικώς εξεταζόμενες κωμωδίες· στ) η νεώτερη και σύγχρονη πρόσληψη του θεατρικού έργου του Αριστοφάνη και του Μενάνδρου. Κωμωδίες αναφοράς: *Αχαρνής* και *Πλούτος* Αριστοφάνη, *Δύσκολος* Μενάνδρου.

Μέθοδος αξιολόγησης

Προσφέρονται δύο εναλλακτικοί τρόποι αξιολόγησης, μεταξύ των οποίων η/ο φοιτήτρια/της καλείται να επιλέξει μέχρι μια ορισμένη ημερομηνία, η οποία γνωστοποιείται από τη διδάσκουσα αμέσως μετά την έναρξη των μαθημάτων.

1^{ος} τρόπος αξιολόγησης (ενδιάμεση ανάπτυξη και γραπτές εξετάσεις)

Γραπτή εξέταση στην ύλη του μαθήματος, στο τέλος του εξαμήνου – Τελική αξιολόγηση

Η γραπτή εξέταση περιλαμβάνει:

α) Δέκα (10) ερωτήσεις σύντομης απάντησης ή/και κλειστού τύπου σε πραγματολογικά ζητήματα της διδακτέας ύλης.

β) Δύο (2) ερωτήσεις δραματολογικής ανάπτυξης και κριτικής ανάλυσης σε θεατρικά έργα της

διδασκτέας ύλης.

2^{ος} τρόπος αξιολόγησης (γραφτή πρόοδος + εργασία + προφορική παρουσίαση)

α) Γραπτή πρόοδος, διάρκειας 30', σε ημερομηνία που ορίζεται και γνωστοποιείται από τη διδάσκουσα αμέσως μετά την έναρξη των μαθημάτων. Η πρόοδος περιλαμβάνει: Είκοσι (20) Ερωτήσεις σύντομης απάντησης ή/και κλειστού τύπου σε βασικά πραγματολογικά ζητήματα της διδασκτέας ύλης.

β) Ατομική ή ομαδική, γραπτή-δοκιμαϊκή εργασία ή καλλιτεχνική-πρακτική εργασία, το θέμα της οποίας επιλέγεται από τη/τον φοιτήτρια/τη σε συνεννόηση με τη διδάσκουσα και οι προδιαγραφές της οποίας (έκταση, διάρκεια, δυνατοί θεματικοί κύκλοι, βιβλιογραφία, μορφοποίηση κ.ά.) γνωστοποιούνται από τη διδάσκουσα μετά την έναρξη του εξαμήνου.

και

γ) Προφορική παρουσίαση της εργασίας στη διάρκεια των τελευταίων τριών συναντήσεων του μαθήματος, σύμφωνα με προγραμματισμό (διάρκεια, σειρά και ημέρα παρουσίασης) που ορίζεται από τη διδάσκουσα, ανάλογα με τον αριθμό των συμμετεχόντων σε αυτόν τον τρόπο αξιολόγησης.

68Θ208: ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ Ε'

I. Ρεμεδιάκη

Εισαγωγή στο ρωμαϊκό θέατρο και τα *λαμπρά θεάματά* του, με μελέτη του ιστορικού πλαισίου που το καθόρισε, αφομοιώνοντας αλλά και μετατοπίζοντας τις προηγούμενες θεατρικές συνιστώσες. Θα σχολιαστούν έργα του Πλάυτου, του Τερέντιου και του Σενέκα, με τη βοήθεια των οποίων θα κατανοήσουμε τις βασικές αρχές του ρωμαϊκού θεάτρου και τη λειτουργία του. Θα αναλύσουμε το (δραματουργικό και κοινωνικό) γεγονός ότι δεν μελετάμε έναν (φτωχό) συγγενή/απόληξη του αρχαιοελληνικού θεάτρου και των ελληνιστικών απογόνων του, αλλά έναν νέο σταθμό, που ανταποκρίνεται και ενσαρκώνει τις ανάγκες μιας στρατιωτικής αυτοκρατορίας, καθορίζοντας αποφασιστικά το μελλοντικό θέατρο.

Μέθοδος αξιολόγησης

Γραπτή εξέταση στο τέλος, με ερωτήσεις ανάπτυξης δοκιμίων.

68Θ210: ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ ΣΤ'

II. Μαυρομούστακος

Το μάθημα εξετάζει σημαντικές παραστάσεις αρχαίου δράματος στην Ευρώπη και την Ελλάδα, από τον 16^ο αιώνα έως και τις μέρες μας.

Θέματα που εξετάζονται: Έρευνα και βάσεις δεδομένων / Ιδεολογικές Παράμετροι / Ζάκυνθος 1571 / Andrea Palladio – Vincenzo Scamozzi / Ludwig Tieck – Mendelsohn-Bartholdy / Jean Mounet-Sully / Georg II von Sachsen-Meiningen και Σκηνοθεσία / Ελληνικές Παραστάσεις του 19^{ου} Αιώνα / Κωνσταντίνος Χρηστομάνος-Νέα Σκηνή / Θωμάς Οικονόμου-Βασιλικό Θέατρο / Max Reinhardt / Υπαίθρια θέατρα / Θέατρο της Οράγγης / Ινστιτούτο Αρχαίου Δράματος Συρακουσών / Σικελιανοί-Δελφικές Γιορτές / Όμιλος Αρχαίας Τραγωδίας της Σορβόννης / Ωδείο Ηρώδου Αττικού / Επίδαυρος / Φώτος Πολίτης / Εθνικό Θέατρο / Δημήτρης Ροντήρης / Κάρολος Κουν-Θέατρο Τέχνης / Φεστιβάλ Επιδαύρου / Δεκαετία του 1970 / Τάσεις στα τέλη του 20^{ου} αιώνα / Σκηνοθέτες / Θίασοι / Ηθοποιοί / Σύγχρονες τάσεις / Παραστάσεις στις αρχές του 21^{ου} αιώνα.

Το μάθημα περιλαμβάνει διαλέξεις με προβολή διαφανειών από τον διδάσκοντα, προβολή μαγνητοσκοπημένων παραστάσεων, συμμετοχή σε συζητήσεις με δημιουργούς του ελληνικού θεάτρου και συζητήσεις στην ηλεκτρονική τάξη καθώς και συμμετοχή σε ομάδες εργασίας ή/και συμμετοχή σε σκηνική δράση.

Μέθοδος αξιολόγησης

1^{ος} τρόπος αξιολόγησης

Στο πλαίσιο του μαθήματος στην ενότητα «Περιοχή Συζητήσεων» της Η-Τάξης οργανώνεται περιοδικά διάλογος για θέματα τα οποία απασχολούν τις παραδόσεις (οδηγίες για τα θέματα αναρτώνται στην ενότητα «Έγγραφα»). Η συμμετοχή στην ηλεκτρονική συζήτηση γίνεται με υποβολή σύντομου κείμενου 400-800 λέξεων. Συμμετοχή σε πέντε (5) συζητήσεις αντιστοιχεί σε απαλλακτική εργασία.

2^{ος} τρόπος αξιολόγησης

Σε φοιτήτριες/τές που ενδιαφέρονται για τη συμμετοχή στα πρακτικά εργαστήρια διάρκειας 8 ωρών το καθένα που οργανώνονται κατά τις δύο τελευταίες εβδομάδες του χειμερινού εξαμήνου με τη συνεργασία Ελλήνων δημιουργών σε κάποιο θέατρο δίνεται η δυνατότητα απαλλαγής από τις εξετάσεις

3^{ος} τρόπος αξιολόγησης

Σε φοιτήτριες/τές που ενδιαφέρονται να συμμετάσχουν σε ομάδες εργασίας για τις συζητούμενες παραστάσεις με παρουσίαση τους κατά το μάθημα δίνεται διαζευκτικά η δυνατότητα απαλλαγής από την προφορική εξέταση ή από τη συμμετοχή σε δύο (2) από τις ηλεκτρονικές συζητήσεις.

4^{ος} τρόπος αξιολόγησης

Σε φοιτήτριες/τές που δεν θα λάβουν μέρος σε κάποιον από τους παραπάνω προτεινόμενους τρόπους εξέτασης δίνεται η δυνατότητα της προφορικής εξέτασης.

68Θ100: ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ Α΄ - ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

Ε. Τσιτσιανοπούλου

Αντικείμενο του μαθήματος αυτού είναι το αρχαίο ελληνικό δράμα, από τις απαρχές του είδους ως την ακμή του. Μετά από μια λεπτομερή γενική εισαγωγή, στην οποία θα αναφερθούμε τόσο στην τραγωδία (Αισχύλο-Σοφοκλή-Ευριπίδη) όσο και στην κωμωδία (Αριστοφάνη-Μένανδρο), θα εστιάσουμε στον Ευριπίδη, το νεότερο από τους τρεις μεγάλους τραγικούς ποιητές. Ειδικότερα, θα μελετήσουμε την τραγωδία *Βάκχες*, τη μοναδική σωζόμενη τραγωδία με θέμα την εισαγωγή της λατρείας του θεού Διονύσου στην Ελλάδα, και ένα έργο με βαθύ ηθικό, πολιτικό, θρησκευτικό και φιλοσοφικό προβληματισμό (γύρω από τη μάχη του νέου με το παλαιό, του ορθού λόγου με το εξωλογικό στοιχείο, της θρησκευτικής ευσέβειας με την ασέβεια, του ελεύθερου πνεύματος ενάντια στη θρησκευτική υποταγή).

68Θ300: ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΩΝ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΧΡΟΝΩΝ Α΄

Γ. Βαρζελιώτη

Θέατρο και δραματουργία στις λατινοκρατούμενες περιοχές του ελληνικού χώρου (Κρήτη, Επτάνησα, νησιά του Αιγαίου Πελάγους). Εισαγωγή στην ιστοριογραφία των αρχών του νεοελληνικού θεάτρου, και ανάλυση των συμβάσεων και τεχνοτροπιών της κλασικίζουσας δραματουργίας και του θρησκευτικού δράματος, σε συνάρτηση με το ιστορικό πλαίσιο και τις κοινωνικές συνθήκες που συνέβαλαν στη δημιουργία της συγκεκριμένης δραματουργικής παραγωγής. Η μελέτη και πρόσληψη των θεατρικών κειμένων της εποχής, και η σχέση τους με τη σύγχρονή τους δυτική δραματουργία.

Μέθοδος αξιολόγησης

Προφορική εξέταση

68Θ302: ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΩΝ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΧΡΟΝΩΝ Β΄

Α. Αλτουβά

Η περίοδος του Διαφωτισμού (18ος αι.-1830). Συνέχειες και τομές στην ιστορία του νεοελληνικού θεάτρου.

Α. Από το θέατρο-ανάγνωσμα στη σκηνική πράξη: αναφορά στις παλαιότερες θεατρικές μεταφράσεις (Μολιέρος, Μεταστάσιος, Γκολντόνι) και στις πρώτες φαναριώτικες θεατρικές σάτιρες (18ος αι.), αποτίμηση της χειρόγραφης και έντυπης παραγωγής, της θεατρικής ζωής στον ευρύτερο χώρο του ελληνισμού (18^{ος} - αρχ. 19ου αι.) και των απαρχών της θεατρικής δραστηριότητας στο ανεξάρτητο κράτος. Β. Η διατύπωση των αισθητικών θεωριών και η διαμόρφωση των δραματικών ειδών: νεοκλασικιστική ιστορική (και εθνική) τραγωδία, εθνικό/πατριωτικό δράμα, σάτιρα και κωμωδία ηθών, αστικό/οικογενειακό δράμα.

Ενδεικτικό διάγραμμα μαθημάτων:

Εισαγωγικό μάθημα – Διαφωτισμός: Ευρωπαϊκός, Νεοελληνικός. Συνέχειες και τομές στην ιστορία του νεοελληνικού θεάτρου.

Εισαγωγή (συνέχεια) – Μεθοδολογία – Ιστορία(ες) νεοελληνικού θεάτρου. Περιοδολόγηση.

Α. Ι. Από το θέατρο-ανάγνωσμα στη σκηνική πράξη. Διαφωτισμός. Χειρόγραφες μεταφράσεις, Μολιέρος, χφ. μεταφράσεις 1741 (*Σγαναρέλλος, Σχολείον των συζύγων*). ΙΙ. Από το θέατρο-ανάγνωσμα στη σκηνική πράξη. Διαφωτισμός, Χειρόγραφες-έντυπες μεταφράσεις, Γκολντόνι, χφ. Βρυξελλών. ΙΙΙ. Από το θέατρο-ανάγνωσμα στη σκηνική πράξη. Διαφωτισμός. Χειρόγραφες-έντυπες μεταφράσεις, Μεταστάσιος, *Τα Ολύμπια* (Ρήγας). ΙV. Από το θέατρο-ανάγνωσμα στη σκηνική πράξη. Διαφωτισμός. Σατιρικά φαναριώτικα κείμενα του 18ου αι. - αρχ. 19ου αι.: *Αλεξανδροβόδας ο ασυνείδητος, Νέα κωμωδία της Βλαχίας*.

Β. Η θεατρική ζωή στους πυρήνες του ελληνισμού (18ος - αρχ. 19ου αι.): Σμύρνη, Κωνσταντινούπολη, Ηγεμονίες (Μολδοβλαχία), Οδησός, Αμπελάκια, κ.λπ.

Γ. Το νεοελληνικό θέατρο στον 19ο αιώνα. Η ιστορική διάσταση - η δραματουργική διάσταση. Το θέατρο του Διαφωτισμού Ι: Νεοκλασικιστική τραγωδία - Ιωάννης Ζαμπέλιος, *Τιμολέων, Κωνσταντίνος Παλαιολόγος*. Τ θέατρο του Διαφωτισμού ΙΙ: Κωμωδία - Ιακ. Ρίζος Νερουλός, *Κορακιστικά* - Εθνική κωμωδία Κωνσταντίνος Οικονόμος, *Ο Φιλάργγυρος*, Ελισάβετ Μουτζάν-Μαρτινέγκου, *Ο Φιλάργγυρος*. Το θέατρο του Διαφωτισμού ΙΙΙ: Αστικό, οικογενειακό δράμα: Α. Μάτεσης, *Ο Βασιλικός*.

Μέθοδος αξιολόγησης

Γραπτή ή προφορική εξέταση.

68Θ304: ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΩΝ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΧΡΟΝΩΝ Γ΄

Α. Διακουμοπούλου

Ιστορία της περιόδου από τον 19ο (περ. 1830) ως τις αρχές του 20ού αι.: γεγονότα, θέατρα, συγγραφείς και σημαντικά έργα τους, θίασοι, σημαντικές παραστάσεις, κριτική, ιδεολογία και υφολογία συν δραματολογία: τέσσερα νεοελληνικά έργα, αντιπροσωπευτικά των ιδεολογικών και αισθητικών ρευμάτων της περιόδου αυτής. Ειδικότερα εξετάζονται η δημιουργία και οργάνωση του επαγγελματικού θεάτρου στην Ελλάδα, οι δραματικοί διαγωνισμοί και η «εθνική» δραματολογία, το μονόπρακτο και το περιπετειώδες μυθιστορηματικό δράμα, οι ερασιτεχνικές παραστάσεις και τα επαγγελματικά μπουλούκια, το κωμειδύλλιο και το δραματικό ειδύλλιο, οι αρχές της επιθεώρησης. Το αστικό δράμα και το Θέατρο των Ιδεών.

Μέθοδος αξιολόγησης

Με γραπτή εξέταση.

68Θ306: ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΩΝ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΧΡΟΝΩΝ Δ΄

Κ. Γεωργακάκη

Με αφετηρία την ίδρυση και λειτουργία του Βασιλικού Θεάτρου και της Νέας Σκηνής του Κωνσταντίνου Χρηστομάνου και κατάληξη τις πολεμικές επιθεωρήσεις του 1940 το μάθημα θα εξετάσει τη διαμόρφωση του θεατρικού τοπίου την πρώτη τεσσαρακονταετία του 20ού αιώνα. Σε αυτό το πλαίσιο και μέσα στα πολιτικά συμφραζόμενα της εποχής θα γίνει λόγος για

τις πρώτες προσπάθειες εκσυγχρονισμού του ελληνικού θεάτρου, την ανάδυση του ρόλου του σκηνοθέτη και του νέου βεντετισμού με την Κυβέλη Αδριανού και τη Μαρίκα Κοτοπούλη. Θα παρουσιασθούν επίσης οι ετήσιες επιθεωρήσεις, η ελληνική οπερέτα και η υιοθέτηση της αστικής ψυχαγωγίας από τα συνοικιακά θέατρα.

Οι προσπάθειες για την αναβίωση του αρχαίου δράματος: *Οιδίπους τύραννος* (Εταιρεία Ελληνικού Θεάτρου-Αιμίλιος Βεάκης, Φώτος Πολίτης, 1919), *Δελφικές γιορτές (Προμηθέας δεσμώτης, 1927, Ικέτιδες, 1930), Εκάβη* (Μαρίκα Κοτοπούλη, Φώτος Πολίτης, Παναθηναϊκό Στάδιο, 1927).

Τα νέα σχήματα: Θέατρο Ωδείου, Εταιρεία Ελληνικού θεάτρου, Επαγγελματική Σχολή Θεάτρου, Ελευθέρα Σκηνή, Θέατρο Τέχνης Σπύρου Μελά, Λαϊκή Σκηνή Δεβάρη-Κουν, η ίδρυση του Εθνικού Θεάτρου και νέων κρατικών οργανισμών: Άρμα Θέσπιδος και Λυρική Σκηνή.

Ο συνδικαλισμός στο θέατρο, η δημιουργία του ΣΕΗ, η μεγάλη απεργία των ηθοποιών. Καθιέρωση της Άδειας Ασκήσεως Επαγγέλματος Ηθοποιού.

Αναζητήσεις των συγγραφέων της περιόδου: Κ. Παλαμάς (*Τρισεύγενη*), Γρ. Ξερόπουλος (*Φοιτητές, Φωτεινή Σάντρη*), Π. Χορν (*Φιντανάκι, Σέντζας*), Σπ. Μελάς (*Το χαλασμένο σπίτι, Ο μπαμπάς εκπαιδεύεται*), Δ. Ταγκόπουλος (*Αλυσίδες*), Γ. Καζαντζάκη (*Ενώ το πλοίο ταξιδεύει*), Άγ. Σικελιανός (*Σίβυλλα*), Άγ. Τερζάκης (*Γαμήλιο εμβατήριο*). Ηθογραφία, Αστικό δράμα.

Μέθοδος αξιολόγησης

Με γραπτές εξετάσεις.

68Θ998: ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΩΝ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΧΡΟΝΩΝ Ε΄

Γ. Ιωαννίδης

Το μάθημα εξετάζει τις συνθήκες εξέλιξης και διαμόρφωσης του ελληνικού θεάτρου, από την περίοδο της Απελευθέρωσης και του Εμφυλίου μέχρι την έναρξη της Μεταπολίτευσης και τα σύγχρονα χρόνια. Το κέντρο βάρους τοποθετείται στη δραστηριότητα των θιάσων και στην εμφάνιση της νεότερης γενιάς των Ελλήνων καλλιτεχνών και δραματουργών, που προσέδωσαν στην ελληνική θεατρική σκηνή τη σημερινή φυσιογνωμία της. Σε αυτό το πλαίσιο θα γίνει μια εκ του σύνεγγυς ανάγνωση του θεατρικού λόγου και θα επιχειρηθεί μια ένταξή του στα πολιτικά, κοινωνικά και διακειμενικά συμφραζόμενα της εποχής τους. Στόχος του μαθήματος είναι η όσο το δυνατόν ευρύτερη οπτική του αντικειμένου. Προβληματισμοί – Όρια – Άξονες. Εποχή του εμφυλίου, Θέατρο και Εποχή: *Ένα Θέατρο σε κρίση*, Εθνικό Θέατρο, 1945-46, Πρώτη Εποχή Θεοτοκά, 1946-50, Πρώτη Εποχή Ροντήρη, Η βραχύβια Πρωτοποριακή Σκηνή. Θέατρο Τέχνης, Ένας πολιτικο-καλλιτεχνικός θιάσος: «Ενωμένοι Καλλιτέχνες», Ο θεατρικός οργανισμός «Αυλαία», Η διπλή όψη των παραδοσιακών θιάσων, Θιάσος Κατερίνας, Θιάσος Κοτοπούλη, Θιάσος Κώστα Μουσούρη, Θιάσος Αργυρόπουλου, Θιάσος Λογοθετίδη, Θιάσος Αδαμάντιου Λεμού, Δεκαετία του 1950: Η κατάκτηση της αυτοπεποίθησης. Εθνικό Θέατρο, Β΄ Περίοδος Θεοτοκά (1950-53), Β΄ Περίοδος Ροντήρη (1953-54), Περίοδος Αιμ. Χουρμούζιου (1955-64), Η ανάρρηση του Θεάτρου Τέχνης σε καλλιτεχνικό «θεσμό», Η πειραϊκή σκηνή του Δημήτρη Ροντήρη, Περίοδος 1961-67, Εποχή αναταραχής και γονιμότητας. Τι είναι «Πρωτοπορία»; Από την πρωτοπορία στην «πρωτοποριακότητα», Εθνικό Θέατρο, Αιμίλιος Χουρμούζιος (μέχρι το 1964), Αλέξης Μινωτής, Ηλίας Βενέζης (μετά το 1964), Η παγκόσμια προβολή του Θεάτρου Τέχνης, Το νεανικό κίνημα του ελληνικού θεάτρου, Περίοδος της α΄ Μεταπολίτευσης 1974-1981, Πολιτικό στοιχείο. Στροφή στις θεατρικές ρίζες. Ανέβασμα πολλών συγγραφέων της παλαιότερης θεατρικής γενεάς. Γενναία υποστήριξη της νέας ελληνικής δραματουργίας. Ιθαγένεια. Το αξίωμα της σκηνικής πρωτοπορίας. Η στροφή προς την επαρχία και τη θεατρική της παιδεία. Προμηνύματα για την ίδρυση των ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.

Πρώτες κρατικές επιχορηγήσεις. Το θέατρο στην εποχή της δεύτερης Μεταπολίτευσης 1981-2001, ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ, Πειραματική Σκηνή Εθνικού, Θέατρο του Νότου - ΑΜΟΡΕ, Ομάδα Θέαμα - Τεχνοχώρος, Εταιρεία Θεάτρου «Διπλούς Έρωτες».

Μέθοδος αξιολόγησης

Γραπτή εξέταση με επιλογή θεμάτων.

68Θ600: ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

Α. Αλεξιάδου

Εισαγωγή στη Θεωρία της Λογοτεχνίας. Φύση και Λειτουργία της Λογοτεχνίας, Ρωσικός Φορμαλισμός, Γλωσσολογία και Λογοτεχνία, Νέα Κριτική, Θεωρία της πρόσληψης, Δομισμός, Μεταδομισμός και Αποδόμηση, Αφηγηματική τυπολογία G. Genette, Αναγνωστικές Θεωρίες, Ψυχανάλυση, Φεμινισμός, Πολιτισμικές Σπουδές κ.ά. Παραδειγματισμός με επιλεγμένα κείμενα της ελληνικής και ξένης λογοτεχνίας.

Μέθοδος αξιολόγησης

- I. Αξιολόγηση ατομικών γραπτών/προφορικών εργασιών ή/και ασκήσεων, συμμετοχή στις συζητήσεις και στις εκπαιδευτικές δραστηριότητες - Ενδιάμεση αξιολόγηση: 20%
- II. Γραπτή εξέταση στην ύλη του μαθήματος - Τελική αξιολόγηση: 80%

68Θ606: ΙΣΤΟΡΙΑ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ (19^{ος}-20^{ος} αιώνας)

Α. Αλεξιάδου

Γραμματολογική επισκόπηση της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας από το 1821 έως τα τέλη του 20ού αιώνα (γραμματολογικές περιόδους, συγγραφείς, έργα, αισθητικά και πνευματικά ρεύματα). Εξέταση αντιπροσωπευτικών κειμένων της ποιητικής (Ρήγας, Χριστόπουλος, Βηλαράς, Σολωμός, Κάλβος, Βαλαωρίτης, Π. Σούτσος, Δροσίνης, Παλαμάς Καβάφης, Σικελιανός, Καρυωτάκης, Σεφέρης, Ελύτης, Εμπειρικός, Εγγονόπουλος, Ρίτσος, Αναγνωστάκης κ.ά.) και της πεζογραφικής (Αλ. Ρ. Ραγκαβής, Ροΐδης, Παπαδιαμάντης, Βιζυηνός, Καρκαβίτσας, Ξενόπουλος, Θεοτόκης, Χατζόπουλος, Καζαντζάκης, Θεοτοκάς, Τερζάκης, Βαλτινός κ.ά.) παραγωγής της περιόδου.

Μέθοδος αξιολόγησης

- I. Αξιολόγηση ατομικών γραπτών/προφορικών εργασιών ή/και ασκήσεων, συμμετοχή στις συζητήσεις και στις εκπαιδευτικές δραστηριότητες - Ενδιάμεση αξιολόγηση: 20%
- II. Γραπτή εξέταση στην ύλη του μαθήματος – Τελική, συμπερασματική αξιολόγηση: 80%

68Θ450: ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΔΡΑΜΑΤΟΛΟΓΙΑ Α΄

Ξ. Γεωργοπούλου

Το μάθημα εστιάζει στην ανάλυση των σημαντικότερων θεατρικών έργων του ευρωπαϊκού θεάτρου της περιόδου του 16ου και 17ου αιώνα (Ισπανία, Αγγλία, ιταλικός και γαλλικός κλασικισμός) μέσα από έγκριτες μεταφράσεις. Έμφαση δίνεται κυρίως στη δομή, τη μορφή και το περιεχόμενο του θεατρικού έργου, τις αισθητικές τάσεις και το ιστορικό πλαίσιο συγγραφής του, τη σύνθεση της πλοκής, την ανάλυση των δραματικών προσώπων, τη θεματική του έργου.

Μέθοδος αξιολόγησης

Η αξιολόγηση των φοιτητών γίνεται στο τέλος του εξαμήνου με γραπτές εξετάσεις ή απαλλακτική εργασία. Για τους φοιτητές που αδυνατούν να εξεταστούν γραπτά προβλέπεται προφορική εξέταση. Η αξιολόγηση των φοιτητών γίνεται στα ελληνικά (προβλέπεται και η εξέταση στην αγγλική γλώσσα για τους φοιτητές Erasmus) με 4 ερωτήσεις σύντομης απάντησης, από τις οποίες επιλέγουν τις 3. Εναλλακτικά κατατίθεται εκτενές δοκίμιο από τους φοιτητές που επιλέγουν την εξέταση με απαλλακτική εργασία.

68Θ452: ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΔΡΑΜΑΤΟΛΟΓΙΑ Β΄

Ξ. Γεωργοπούλου

Το μάθημα επικεντρώνεται στη μελέτη και τη δραματολογική ανάλυση θεατρικών έργων από τον 18^ο αιώνα έως το 1880, εστιάζοντας κυρίως στο θεατρικό κείμενο και την ανάλυσή του (τόπος, χρόνος, πρόσωπα, δράση, ύφος, μορφή, περιεχόμενο, τρόπος δομής και ανάπτυξης των θεμάτων), δίχως να παραβλέπονται το θεωρητικό πλαίσιο της περιόδου (Διαφωτισμός, κίνημα Θύελλα και Ορμή, ρομαντισμός, ρεαλισμός), η εξέλιξη της θεατρικής φόρμας, ζητήματα αισθητικής και κριτικής, η ιστορική, κοινωνιολογική, ιδεολογική, φιλοσοφική ή γλωσσική προσέγγιση, αναλόγως του έργου. Γκολντόνι, Ντιντερό (ως θεωρητικός κυρίως), Μαριβώ, Μπωμαρσέ, Γκαίτε, Σίλλερ, Κλάιστ, Μπύχνερ είναι συνήθως οι συγγραφείς αναφοράς. Αναζητούνται επίσης συνδετικοί κρίκοι ανάμεσα σε έργα και συγγραφείς, αλλά και διαφοροποιήσεις, όχι μόνο μεταξύ των δραματοουργών αλλά και εντός του έργου του ίδιου συγγραφέα.

Ταυτόχρονα με την ανάλυση του κειμένου και το θεωρητικό πλαίσιο που τη συνοδεύει γίνεται αναφορά σε σημαντικές παραστάσεις του παρελθόντος (παροτρύνονται οι φοιτητές να δουν παραστάσεις από ψηφιακά αρχεία) και σε παραστάσεις της τρέχουσας περιόδου, με έμφαση σε συγκεκριμένα στοιχεία του κειμένου και του τρόπου απόδοσής τους από διαφορετικούς σκηνοθέτες.

Μέθοδος αξιολόγησης

Η αξιολόγηση των φοιτητών γίνεται στο τέλος του εξαμήνου με γραπτές εξετάσεις ή απαλλακτική εργασία. Για τους φοιτητές που αδυνατούν να εξεταστούν γραπτά προβλέπεται προφορική εξέταση. Η αξιολόγηση των φοιτητών γίνεται στα ελληνικά (προβλέπεται και η εξέταση στην αγγλική γλώσσα για τους φοιτητές Erasmus) με 4 ερωτήσεις σύντομης απάντησης, από τις οποίες επιλέγουν τις 3. Εναλλακτικά κατατίθεται εκτενές δοκίμιο από τους φοιτητές που επιλέγουν την εξέταση με απαλλακτική εργασία.

68Θ454: ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΔΡΑΜΑΤΟΛΟΓΙΑ Γ΄

Κ. Καρρά

Το μάθημα επικεντρώνεται στη μελέτη και τη δραματολογική ανάλυση θεατρικών έργων από το 1880 έως το 1940, εστιάζοντας κυρίως στο θεατρικό κείμενο και την ανάλυσή του (τόπος, χρόνος, πρόσωπα, δράση, ύφος, μορφή, περιεχόμενο, τρόπος δομής και ανάπτυξης των θεμάτων), δίχως να παραβλέπονται η θεωρητική μελέτη των ρευμάτων (νατουραλισμού, εξπρεσιονισμού, συμβολισμού σουρεαλισμού), η εξέλιξη της θεατρικής φόρμας, ζητήματα αισθητικής και κριτικής, η ιστορική, κοινωνιολογική, ιδεολογική, φιλοσοφική ή γλωσσική προσέγγιση, αναλόγως του έργου. Ίψεν, Στρίντμπεργκ, Τσέχωφ (με τις διαφοροποιήσεις του καθενός ξεχωριστά, ως προς το ύφος και το περιεχόμενο), Μάτερλινκ, Πιραντέλλο, Ζαρρύ και Βέντεκιντ είναι συνήθως οι συγγραφείς αναφοράς. Αναζητούνται επίσης συνδετικοί κρίκοι ανάμεσα σε έργα και συγγραφείς, αλλά και διαφοροποιήσεις, όχι μόνο μεταξύ των δραματοουργών αλλά και εντός του έργου του ίδιου συγγραφέα.

Ταυτόχρονα με την ανάλυση του κειμένου και το θεωρητικό πλαίσιο που τη συνοδεύει γίνεται αναφορά σε σημαντικές παραστάσεις του παρελθόντος (παροτρύνονται οι φοιτητές να δουν παραστάσεις από ψηφιακά αρχεία) και σε παραστάσεις της τρέχουσας περιόδου, με έμφαση σε συγκεκριμένα στοιχεία του κειμένου και του τρόπου απόδοσής τους από διαφορετικούς σκηνοθέτες.

Μέθοδος αξιολόγησης

Με γραπτές εξετάσεις 100% ή εναλλακτικά με γραπτές εξετάσεις 60% και συμμετοχή σε ομαδική εργασία 40%.

68Θ456: *ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΔΡΑΜΑΤΟΛΟΓΙΑ Δ΄*

Μ. Αντωνίου

Το μάθημα επικεντρώνεται στη μελέτη και τη δραματολογική ανάλυση θεατρικών έργων από το 1940 έως το 2000 (ουσιαστικά μέχρι σήμερα), εστιάζοντας κυρίως στο θεατρικό κείμενο και την ανάλυσή του (τόπος, χρόνος, πρόσωπα, δράση, ύφος, μορφή, περιεχόμενο, τρόπος δομής και ανάπτυξης των θεμάτων), δίχως να παραβλέπονται η θεωρητική μελέτη των τάσεων (επικό θέατρο, πολιτικό θέατρο, φιλοσοφικό θέατρο/Σαρτρ, θέατρο του παραλόγου, θέατρο ντοκουμέντο, *in-yer-face*), η εξέλιξη της θεατρικής φόρμας, ζητήματα αισθητικής και κριτικής, η ιστορική, κοινωνιολογική, ιδεολογική, φιλοσοφική ή γλωσσική προσέγγιση, αναλόγως του έργου. Μπρεχτ, Σαρτ, Ζενέ, Μπέκετ, Ιονέσκο, Πίντερ, Βάις, Κολτές, Μποντ, Κέην, Ρέηβενχιλ είναι συνήθως οι συγγραφείς αναφοράς. Αναζητούνται επίσης συνδυαστικοί κριτικοί ανάμεσα σε έργα και συγγραφείς, αλλά και διαφοροποιήσεις όχι μόνο μεταξύ των δραματοουργών αλλά και εντός του έργου του ίδιου συγγραφέα.

Ταυτόχρονα με την ανάλυση του κειμένου και το θεωρητικό πλαίσιο που τη συνοδεύει γίνεται αναφορά σε σημαντικές παραστάσεις του παρελθόντος (παροτρύνονται οι φοιτητές να δουν παραστάσεις από ψηφιακά αρχεία) και σε παραστάσεις της τρέχουσας περιόδου, με έμφαση σε συγκεκριμένα στοιχεία του κειμένου και του τρόπου απόδοσής τους από διαφορετικούς σκηνοθέτες.

Μέθοδος αξιολόγησης

1^{ος} τρόπος εξέτασης

Συμμετοχή στο μάθημα και ατομική ή ομαδική προφορική εργασία (40%).

Γραπτές εξετάσεις (60%).

2^{ος} τρόπος εξέτασης

Ατομική γραπτή εργασία (40%).

Γραπτές εξετάσεις (60%).

68Θ400: *ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ Α΄*

Ι. Βιβλιάκης

Το ευρωπαϊκό θέατρο, από το τέλος του αρχαίου κόσμου έως την Αναγέννηση, προσφέρει ένα πλούσιο πεδίο έρευνας για εξερεύνηση ενός ευρέος φάσματος θεατρικών ειδών, κοσμικών και ιερών, μέσα από τη μελέτη δραματικών κειμένων, εικονογραφικών, φιλολογικών και ιστορικών πηγών. Το μάθημα περιλαμβάνει τις εξής ενότητες: Από την ύστερη αρχαιότητα στον Μεσαίωνα: Συνέχειες και τομές στη θεατρική πρακτική. Δράμα και θέατρο στον βυζαντινό πολιτισμό. Εκκλησία και θέατρο. Δύο βυζαντινά δραματικά κείμενα: *Χριστός πάσχων*, *Κύκλος των Παθών της Κύπρου*. Ροσβίτα: η πρώτη δραματογράφος της νεώτερης Ευρώπης; Το λειτουργικό δράμα της δυτικής Εκκλησίας. Ο δραματικός κύκλος του Corpus Christi. Ηθολογίες και έργα μεταστροφής. Φάρσες και ιντερλούδια. Το κοσμικό θέατρο του Μεσαίωνα. Συνθήκες παραγωγής των παραστάσεων. Ηθοποιοί και κοινό. Σκηνικός χώρος, κοστουμά, τεχνικές και υποκριτική. Ο ρόλος της κοινότητας στις παραστάσεις. Το πέραςμα στην Αναγέννηση. Τραγωδία και κωμωδία. Τα θεατρικά κτήρια της Αναγέννησης.

Μέθοδος αξιολόγησης

Συμμετοχή σε online συζητήσεις (15%)

Συμμετοχή σε ομαδική εργασία που θα παρουσιαστεί δημόσια (25%)

Γραπτή εξέταση σε συγκεκριμένη βιβλιογραφία (60%)

68Θ402: *ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ Β΄*

Γ. Βαρξελιώτη

Ιστορία του ευρωπαϊκού θεάτρου τον 16ο και 17ο αιώνα. Εξελίζεις στη θεατρική αρχιτεκτονική και στη σκηνική πρακτική. Ιταλία (Commedia dell' Arte, commedia erudita, Τραγωδία, Μπαρόκ), Ισπανία (Χρυσούς αιώνας, Καλντερόν, Ντε Βέγκα), Αγγλία (Μάσκες, Ελισαβετιανό Θέατρο, Σαίξπηρ, Μάρλοου, Τζόνσον, Θέατρο της Παλινόρθωσης), Γαλλία (Αυλικές γιορτές, Νεοκλασικισμός, Κορνέιγ, Ρακίνας, Μολιέρος), Γερμανία (Τα πρώτα δημόσια θέατρα), Ιησουίτικο Θέατρο, Η ανάδυση της όπερας.

Μέθοδος αξιολόγησης

Προφορική εξέταση

68Θ404: ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ Γ΄

Γ. Βαρζελιώτη

Η ιστορία του ευρωπαϊκού θεάτρου τον 18ο και 19ο αιώνα ως το 1880.

Το μάθημα εξετάζει: Ρεύματα - Θεατρικούς συγγραφείς - Νομοθεσία σχετική με το θέατρο - Θεατρική αρχιτεκτονική - Σκηνικές πρακτικές - Ηθοποιία και υποκριτική στην ευρωπαϊκή σκηνή της ανωτέρω περιόδου.

Επιμέρους κεφάλαια:

- Το θέατρο στην Αγγλία 1700 - 1800
- Το ευρωπαϊκό θέατρο την εποχή του Διαφωτισμού: ιστορικό πλαίσιο και ιδεολογία
- Το γαλλικό θέατρο την εποχή του Διαφωτισμού: Δράμα (Βολταίρος, Ντιντερό), Κωμωδία (Μαριβώ, Μπωμαρσαί)
- Το ιταλικό θέατρο τον 18ο αιώνα: Δράμα (Μεταστάσιος, Αλφιέρι, Μαφφεί), Κωμωδία (Γκολντόνι και η ανανέωση της Commedia dell' Arte)
- Ο Διαφωτισμός στο γερμανικό θέατρο (Λέσσιγκ - Ίδρυση Εθνικών Θεάτρων)
- Ο Ρομαντισμός στο ευρωπαϊκό θέατρο: ιστορικό πλαίσιο και ιδεολογία
- Ο Ρομαντισμός στο γερμανικό θέατρο (Κίνημα «Θύελλα και Ορμή» - Γκαίτε - Σίλλερ - Κλάιστ - Μπύχγερ)
- Ο Ρομαντισμός στο αγγλικό θέατρο (Μπάυρον - Σέλλεϋ κ.ά.)
- Ο Ρομαντισμός στο γαλλικό θέατρο (Βίκτωρ Ουγκώ)
- Ισπανικό θέατρο
- Ρωσικό θέατρο
- Το θέατρο και το δράμα στην Ευρώπη στο β΄ μισό του 19ου αιώνα: Οι απαρχές του ρεαλισμού.

Μέθοδος αξιολόγησης

Προφορική εξέταση

68Θ406: ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ Δ΄

Κ. Γεωργακάκη

Ιστορία του ευρωπαϊκού θεάτρου από το 1880 έως το 1930. Ρεαλισμός, Νατουραλισμός, Συμβολισμός. Ίψεν, Στρίντμπεργκ, Τσέχωφ. Το Κίνημα των Θεάτρων Τέχνης. Η ανάδυση της σκηνοθεσίας, Κραϊγκ, Άππια. Θεάματα agit-prop. Σκηνικός κονστρουκτιβισμός, Μέγιερχολντ, Βαχτάνγκωφ. Το Καρτέλ των τεσσάρων (Κοπώ, Ντυλλέν, Πιτοέφ, Μπατύ). Φουτουρισμός, Ντανταϊσμός, Σουρεαλισμός, Εξπρεσιονισμός και το Θέατρο της Σκληρότητας. Πολιτικό Θέατρο, Επικό Θέατρο, Πισκάτορ, Μπρεχτ.

Μέθοδος αξιολόγησης

Με γραπτές εξετάσεις.

68ΘΣ47: ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Γ. Ιωαννίδης

Το μεταπολεμικό ευρωπαϊκό και παγκόσμιο θέατρο:

- Μέρος Α΄: 1945-1968: Το θέατρο στη Γαλλία μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο: Αναδιοργάνωση Κρατικών Θεάτρων, Θεατρική αποκέντρωση, Φεστιβάλ, Μπαρώ και Βιλάρ, Ζαν Βιλάρ - Φεστιβάλ Αβινιόν, Δραματουργικές αναζητήσεις, Υπαρξισμός, Ζαν-Πωλ Σαρτρ (1905-1980), Αλμπέρ Καμύ, Θέατρο του Παραλόγου, Σάμιουελ Μπέκετ, Ευγένιος Ιονέσκο, Ζαν Ζενέ. Το θέατρο και το δράμα στην Τσεχοσλοβακία, 1940-1968, Γιόζεφ Σβόμποντα (1920-2002). Το γερμανικό θέατρο και δράμα: Μπερλίνερ Ανσάμπλ, Το «θέατρο-ντοκουμέντο». Το θέατρο και το δράμα στην Ιταλία: Ούγκο Μπέττι (1892-1953), Ντιέγκο Φάμπρι (1911-1980), Εντουάρντο ντε Φιλίππο (1900-1984), Πίκκολο Τεάτρο, Τζόρτζιο Στρέλερ (1921-1997), Πάολο Γκράτσι (1919-1981). Το αγγλικό θέατρο και δράμα: Τέρενς Ράτιγκαν (1911-1977), Ίνγκλις Στέητς Κόμπανι, Θήατερ Γουέρκσοπ, Τζόαν Λίτλγουντ (1914-2002), Πήτερ Σάφερ (1926-), Χάρολντ Πίντερ (1930-2008), Ρόιαλ Σαϊξπηρ Κόμπανι, Νάσιοναλ Θήατερ. Θέατρο και δραματουργία στις Ηνωμένες Πολιτείες: Άκτορς Στούντιο, Οφ - Μπρόντγουεϊ, Σερκλ ιν δη Σκουέαρ, Φήνιξ Θήατερ, Δεκαετία του 1960, Λίβινγκ Θήατερ, ΛαΜάμα Εξπριμεντάλ Θήατερ Κλαμπ, Νέα αμερικανική δραματουργία, Μάξγουελ Άντερσον, Κλίφορντ Όντετς, Γουίλιαμ Σαρόγιαν, Λίλιαν Χέλμαν, Θόρντον Γουάιλντερ, Τενεσή Γουίλιαμς (1911-1983), Άρθουρ Μίλερ (1915-2005).

- Μέρος Β΄: Το θέατρο της ηπειρωτικής Ευρώπης στα τέλη του 20ού αιώνα: Το θέατρο στην Πολωνία και την Τσεχοσλοβακία μέχρι το 1990: Γιέρζυ Γκροτόφσκι (1933-1999), *Akropolis* (1962), *Ο πιστός πρίγκιπας* (1965), *Apocalypsis cum Figuris* (1968), Ταντέους Καντόρ (1915-1990), *Η νεκρή τάξη* (1975), *Wielopole Wielopole* (1980), *Δεν θα γυρίσω ποτέ* (1988). Το γερμανικό θέατρο μέχρι το 1990: Έντεν φον Χόρβατ (1901-1938), Φραντς Ξάβερ Κρόετς (1946-), Χάινερ Μύλερ (1929-1995), Πέτερ Στάν (1937-), Πίνα Μπάους (1940-2009). Το θέατρο και η δραματουργία στην Ιταλία μέχρι το 1990. Το θέατρο στη Γαλλία μέχρι το 1990: Θέατρο του Ήλιου, Αριάν Μνουσκίν (1940-), *Οι Ατρείδες*, Φεστιβάλ της Αβινιόν. Το βρετανικό θέατρο μέχρι το 1990. Το θέατρο στις Ηνωμένες Πολιτείες μετά το 1968: *Hair!*, *Τσε, Ω, Καλκούτα*, Άντριου Λόνιτ Γουέμπερ (1948-), «Μεταμοντερνισμός», Αποδόμηση, «χάπενινγκς», Άλαν Κάπρου (1927-2006), *Περιβαλλοντικό θέατρο*, Ρίτσαρντ Σέκνερ (1934-), Περφόρμανς Γκρουπ, *Dionysus in 69*, *Commune* (1970), Γούστερ Γκρουπ, Ρόμπερτ Γουίλσον (1942-).

Μέθοδος αξιολόγησης

Γραπτή εξέταση με επιλογή θεμάτων.

680500: ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ Α΄

Γ. Π. Περάνης

Επιχειρείται μια γενική επισκόπηση των σύγχρονων θεωριών του θεατρικού φαινομένου, καθώς και μια εστιασμένη προσέγγιση στα μείζονα ζητήματα της μεθοδολογίας, της ανάλυσης των παραστάσεων και της διεπιστημονικής έρευνας. Η ιδιοσυστασία και ο ρόλος του θεάτρου. Θεατρικοί και κοινωνικοί ρόλοι. Θέατρο και καθημερινότητα. Ειδικές περιπτώσεις της θεατροποίησης του κοινωνικού βίου. Τα διεπιστημονικά πλαίσια των παραστασιακών σπουδών. Η παράσταση ως κοινωνικό και πολιτισμικό προϊόν.

Το μεταμοντέρνο/μεταδραματικό θέατρο. Θεωρία της ιστορίας του θεάτρου. Θεωρία της θεατρικής κριτικής. Το λαϊκό θέατρο στην Ελλάδα και η θεωρία του. Γενικές αρχές της σημειολογίας, της φαινομενολογίας και της ανθρωπολογίας του θεάτρου. Ανθρωπολογικές προσεγγίσεις του θεατρικού φαινομένου.

Λέξεις Κλειδιά: Θεωρία, performance, θεατρικό κοσμοείδωλο, θεατροποίηση της κοινωνικής ζωής, «ελάχιστο κείμενο», αναφορική/παραστατική λειτουργία, σημειολογία, φαινομενολογία, μεταδομισμός, τελετουργία, ανθρωπολογία.

Μέθοδος αξιολόγησης

Εβδομαδιαίες γραπτές ασκήσεις (40%).

Προφορικές ή γραπτές εξετάσεις (60%).

68Θ502: ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ Β΄

Γ. Π. Πεφάνης

Η έμφαση δίδεται στη θεωρία του δράματος και ειδικότερα στους ποικίλους τρόπους με τους οποίους το δραματικό κείμενο εκκρεμεί ως προς τη δυνητική του παράσταση. Ο μεθοδολογικός προσανατολισμός κινείται στους χώρους της σημειολογίας, της φαινομενολογικής ερμηνευτικής, των ανθρωπολογικών και διακειμενικών προσεγγίσεων. Σκοπός του μαθήματος είναι η εξοικείωση των φοιτητών με τα βασικά εννοιολογικά εργαλεία της δραματουργικής ανάλυσης, η απόκτηση δεξιοτήτων ερμηνείας των κειμένων και η κατανόηση της δυναμικής σχέσης που τα συνδέει με τις δυνητικές παραστάσεις τους. Επιμέρους γνωστικά αντικείμενα: Η κειμενικότητα του δραματικού λόγου, εκπληρωτικές αποφάνσεις (speech acts), οι λειτουργίες της δείξης και της αναφοράς, επικές τάσεις του δράματος (σκηνικές οδηγίες, μονόλογος, πρόλογος και επίλογος, το πρόσωπο του αφηγητή, τα «κατ' ιδίαν» και οι απευθύνσεις προς το κοινό, ο χορός, το θέατρο εν θεάτρω, το παιχνίδι των ρόλων), οι σχέσεις κειμένου και παράστασης, ο κειμενικός θεατής, τα δραματικά πρόσωπα (καθολικές δομές, κατηγορίες και λειτουργίες, ποσοτικές και στατιστικές θεωρήσεις των δραματικών προσώπων), ο δραματικός χώρος και ο δραματικός χρόνος.

Μέθοδος αξιολόγησης

Εβδομαδιαίες γραπτές ασκήσεις (40%).

Προφορικές ή γραπτές εξετάσεις (60%).

68Θ999: ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Γ. Π. Πεφάνης

Ο μεθοδολογικός προσανατολισμός του μαθήματος κινείται στους χώρους της φαινομενολογίας, του μεταδομισμού, της αποδόμησης, των ανθρωπολογικών προσεγγίσεων, ακολουθώντας ενίοτε και συγκεκριμένες κατευθύνσεις προς την υπαρξιστική σκέψη ή την πολιτική φιλοσοφία. Σκοπός του μαθήματος είναι η εξοικείωση των φοιτητών με βασικά εννοιολογικά εργαλεία της φιλοσοφικής σκέψης περί το θέατρο και η προσέγγιση ορισμένων φιλοσοφικών «σχολών» σκέψης, οι οποίες εξετάζουν θεμελιώδη ζητήματα του θεατρικού φαινομένου. Επιμέρους γνωστικά αντικείμενα: Βασικές αρχές της φαινομενολογίας του θεάτρου, αρνητικότητα της συνείδησης, συμμετοχή των θεατών στο παραστασιακό γεγονός, σημαδιακές στιγμές, ενδιαμέσο γίνεσθαι, θέματα, θεματικά πεδία και άκρες, έκκληση και απαντητική διάθεση, διυποκειμενικότητα, η σχέση με τον «άλλον», αποπραγμάτωση (derealisation), το είναι και το φαίνεσθαι, οι σχέσεις ηθοποιού και θεατή, «θεατοφιλία» (Theatophilie) και «δηλοφιλία» (Delophilie), από το εγώ στο εμείς, η τραγική διάσταση της σαρτρικής σκέψης, ο Albert Camus και η τραγωδία, ο μεταδομισμός και η αποδόμηση σε σχέση με το ζήτημα της αναπαράστασης, θέατρο και πολιτική.

Μέθοδος αξιολόγησης

Εβδομαδιαίες γραπτές ασκήσεις (40%).

Προφορικές ή γραπτές εξετάσεις (60%).

68Θ010: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΘΕΑΤΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Π. Μιχαλόπουλος

α) Γενικές και ειδικές πηγές πληροφόρησης που σχετίζονται με το θέατρο, β) Εθνική, γενική βιβλιογραφία, ελληνική και ξένη, γ) Θεατρική βιβλιογραφία ελληνική και ξένη, δ) Είδη

βιβλιογραφίας και τεχνική σύνταξής της, ε) Μέθοδοι και τεχνικές της επιστημονικής έρευνας. Η έρευνα σήμερα στην ελληνική θεατρολογία και τα ζητούμενά της, στ) Πώς γράφεται μια επιστημονική εργασία, ζ) Γενικές γνώσεις αρχειονομίας, προσέγγισης και αξιοποίησης των αρχειακών πηγών, η) Γενικές γνώσεις επεξεργασίας χειρογράφων, θ) Σύγχρονες μορφές πληροφόρησης: δίκτυα, βάσεις δεδομένων, πολυμέσα κ.α. Το μάθημα εξετάζεται με ανάθεση εργασιών, συναφών με τα παραπάνω αντικείμενα. Η παρακολούθηση είναι υποχρεωτική.

Μέθοδος αξιολόγησης

Απαλλακτική εργασία

68Θ610: ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ Α΄

Ι. Ασημακοπούλου

Βλ. Οδηγό Σπουδών του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας

68ΘΣ43: ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ: ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΞΗ

Ε. Στεφανή

Μέσα από παραδείγματα ταινιών οι φοιτητές εξοικειώνονται με την έννοια του είδους (γουέστερν, μελόδραμα, κωμωδία, θρίλερ, μιούζικαλ, κ.λπ.) και του δημιουργού διαχρονικά. Συγχρόνως γίνεται μία αναφορά στα βασικά κινήματα που διαμόρφωσαν την ιστορία του κινηματογράφου, δίνοντας έμφαση στον τρόπο που τα συναντούμε σε σύγχρονες ταινίες. Τι συνδέει για παράδειγμα τον Κιαιοστάμι με τον ιταλικό νεορεαλισμό; Τι «δανείζεται» ο Tim Burton από τον γερμανικό εξπρεσιονισμό και πως εμπνέεται ο Lynch από τον σουρεαλισμό; Ο ρόλος του εμπορικού κινηματογράφου στην αναπαραγωγή της κυρίαρχης ιδεολογίας, καθώς και οι «εναλλακτικές κινηματογραφίες», αποτελούν επίσης αντικείμενο του μαθήματος.

68Θ020: ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΝΕΟΤΕΡΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ, 1492-1789

Α. Καρακατσούλη

Εισαγωγή στα ιστορικά φαινόμενα της Νεώτερης Ευρώπης. Οι Μεγάλες Ανακαλύψεις και η δημιουργία των αποικιακών αυτοκρατοριών της Ισπανίας και της Πορτογαλίας. Η οικονομική άνθηση της Ευρώπης και η γέννηση του καπιταλισμού. Η επανάσταση των πνευματικών αξιών στην Ευρώπη του 16ου αιώνα: Ουμανισμός και Αναγέννηση. Μεταρρύθμιση και Αντιμεταρρύθμιση. Ο Κάρολος Ε΄ και η τελευταία προσπάθεια ενοποίησης της χριστιανικής Ευρώπης. Λαϊκές εξεγέρσεις και κρίση του ουμανισμού. Η διάδοση του μπαρόκ. Η Ευρώπη των επιστημόνων στα μέσα του 17ου αιώνα. Η ηγεμονία των Αψβούργων. Το πρότυπο της απόλυτης μοναρχίας του Λουδοβίκου ΙΔ'. Το βρετανικό κοινοβουλευτικό πολίτευμα και το παράδειγμα της ήπιας μοναρχίας. Οικονομική ανάπτυξη και κοινωνικοί μετασχηματισμοί τον 18ο αιώνα. Η Βιομηχανική Επανάσταση. Διαφωτισμός. Αμερικανική και Γαλλική Επανάσταση. Η ναπολεόντεια Ευρώπη.

Μέθοδος αξιολόγησης

Τελική γραπτή εξέταση και προαιρετικές προφορικές παρουσιάσεις στο πλαίσιο του μαθήματος.

68Θ946: ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ, 1789-1945

Α. Καρακατσούλη

Η Ευρώπη μετά τους ναπολεόντειους πολέμους: Παλινόρθωση και Ιερά Συμμαχία. Η Ελληνική Επανάσταση του 1821. Οι πρώτες νίκες του φιλελευθερισμού (1830). Το κίνημα του εκδημοκρατισμού και η «Άνοιξη των λαών» (1848). Ευρωπαϊκή κοινωνία και κουλτούρα στο πρώτο ήμισυ του 19ου αιώνα (απαρχές σοσιαλισμού, ρομαντισμός). Ανάδυση και σύγκρουση των εθνικισμών (ενοποιήσεις Ιταλίας και Γερμανίας, Ναπολέον Γ', Βίσμαρκ). Οι ευρωπαϊκές

κοινωνίες στο δεύτερο ήμισυ του 19ου αιώνα: πολιτικά πρότυπα, θρησκείες και κουλτούρες. Το απόγειο της ευρωπαϊκής ισχύος και η δεύτερη αποικιοκρατία στο γύρισμα του αιώνα. Ο «Μεγάλος Πόλεμος» του 1914 και η Ευρώπη των Βερσαλλιών. Η Σοβιετική Επανάσταση (1917). Η διάψευση των ελπίδων της δεκαετίας του 1920. Η Μεγάλη Ύφεση του 1930 και η κρίση των φιλελεύθερων πολιτευμάτων. Φασισμός και εθνικοσοσιαλισμός. Οι ευρωπαϊκές κουλτούρες στον Μεσοπόλεμο. Ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος και οι συνέπειές του.

Μέθοδος αξιολόγησης

Τελική γραπτή εξέταση και προαιρετικές προφορικές παρουσιάσεις στο πλαίσιο του μαθήματος.

68ΘΣ42: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΡΑΞΗ Α΄

Ε. Στιβανάκη / Π. Μιχαλόπουλος

Το μάθημα αυτό περιλαμβάνει την ενδεδειγμένη και λεπτομερειακή μετάβαση από το θεατρικό κείμενο στη θεατρική σκηνή. Με τους φοιτητές αναλαμβάνουμε να πραγματώσουμε αυτήν την επίμοχθη όσο και δημιουργική διαδικασία η οποία διακρίνεται σε πέντε (5) κυρίως φάσεις: α) της «συνομιλίας» με το θεατρικό κείμενο, ταυτόχρονα με την «ανακάλυψη» του «υποδόριου-υποκρυπτόμενου» κειμένου του έργου· β) Κατόπιν προβαίνουμε στην λεπτομερή ανάλυσή του: τη δραματολογική, ιστορική, γλωσσική-λογοτεχνική, πραγματολογική υπόσταση, έρευνα και τοποθέτησή του· γ) Εκπόνηση σχεδίου σύνθεσης του κειμένου ως δύναμι αποτυπωμένου στην σκηνική πράξη, εφαρμόζοντας σκηνοθετικές, σκηνογραφικές, υποκριτικές κ.ά. προτάσεις δια του σχήματος: εφαρμογή - απόρριψη ή αφαίρεση και εφαρμογή – αποδοχή· δ) Παρουσίαση της δουλειάς μας με τη μορφή της τελικής σκηνικής πραγμάτωσης· ε) Ατομική, γραπτή εργασία για θέμα σχετικό με το προς παράσταση έργο και δημόσια ανακοίνωση των συμπερασμάτων τους.

Μέθοδος αξιολόγησης

Προφορική παρουσίαση.

68Θ002: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΡΑΞΗ Β΄

Ε. Στιβανάκη / Π. Μιχαλόπουλος

Με μεγαλύτερη πλέον ωριμότητα και εμπειρία επιχειρείται πληρέστερα η καταγραφή και συμμετοχή των φάσεων και των σταδίων, που συνδέουν την ανάγνωση και ανάλυση του θεατρικού κειμένου με τη συνθετική διαδικασία που οδηγεί στην απόδοσή του από σκηνής. Εκ τούτου, επιχειρείται και πάλι το ανέβασμα μιας θεατρικής παράστασης, επιλέγοντας έργο του διεθνούς ρεπερτορίου - και κατά κανόνα μεγαλύτερης «δυσκολίας». Η ομαδική δράση των φοιτητών, που αναλαμβάνουν να αναλύσουν και να συνθέσουν τμηματικά το κείμενο στη σκηνική απόδοσή του, επεκτείνεται και εξελίσσεται. Οι λεπτομέρειες της δράσης των ομάδων κωδικοποιούνται πλέον σε ένα καθορισμένο πλαίσιο, κατά το οποίο επιλέγονται μέθοδοι ή αισθητικές προτάσεις επεξεργασμένες με αυστηρότερα κριτήρια. Ανάλυση δραματικών κειμένων από την οπτική γωνία της θεατρικής παράστασης: πρακτικά προβλήματα της σκηνοθετικής ερμηνείας, διαμόρφωση του σκηνικού χώρου, καθοδήγηση των ηθοποιών, υποκριτικό ύφος, απαγγελία, ενδυματολογία, σκηνικός φωτισμός κ.λπ. ενδεχομένως και συγγραφική σκηνοθετικού βιβλίου ή πειραματική παράσταση.

Μέθοδος αξιολόγησης

Προφορική παρουσίαση.

68Θ004: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Π. Μιχαλόπουλος

Τέχνη, τέχνες και καλές τέχνες, οι «δίστιγμες» τέχνες: μουσική – χορός - θέατρο, σχέση του θεάτρου με τις άλλες τέχνες, ο ανθρωπολογικός πυρήνας του θεάτρου, ανάλυση της συνθετικότητας και συλλογικότητας της θεατρικής τέχνης, της συγχρονικότητας παραγωγής και λήψης στη θεατρική παράσταση, εισαγωγή στη μορφολογία και φαινομενολογία του θεάτρου και του δράματος, ιδιότυπες μορφές θεάτρου, γενική θεώρηση των περιόδων του παγκοσμίου θεάτρου, οι φάσεις του ευρωπαϊκού και του νεοελληνικού θεάτρου, η θεατρικότητα του θεάτρου και του κοινωνικού βίου.

Μέθοδος αξιολόγησης

Προφορική εξέταση.

68Θ016: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΣ Α΄

Γ. Ιωαννίδης

Εξετάζονται οι κύριες σκηνοθετικές τάσεις, με άξονα την παρακολούθηση των αλλαγών σε τρία βασικά στοιχεία της θεατρικής πράξης: το κείμενο, τον ηθοποιό και τον χώρο. Οι αλλαγές παρουσιάζονται στην ιστορική τους συνέχεια από τα μέσα του 19ου αιώνα έως τα τέλη του 20ού. Στις παραδόσεις χρησιμοποιούνται παρουσιάσεις διαφανειών, ακουστικά τεκμήρια και προβολές ενδεικτικών αποσπασμάτων από παραστάσεις σημαντικών σκηνοθετών του 20ού αιώνα.

Μέθοδος αξιολόγησης

Γραπτή εξέταση με επιλογή θεμάτων.

68Θ026: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΣ Β΄

Α. Αλτουβά

Σχεδιάγραμμα της ιστορίας και επιλογή «θεωριών» της υποκριτικής τέχνης από την αρχαιότητα έως σήμερα. Ανάλυση των θεωριών και της επίδρασης που άσκησαν στη σύγχρονη θεατρική πρακτική. Αναφορά στην εξέλιξη της υποκριτικής σε Ευρώπη και Αμερική, και αντιπαραβολή με την ελληνική θεατρική πραγματικότητα.

Μέθοδος αξιολόγησης

Γραπτή ή προφορική εξέταση.

68Θ018: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ, ΣΤΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑ Α΄

Ι. Λακίδου

Ιστορική προσέγγιση της εξέλιξης της σκηνογραφίας, της θεατρικής αρχιτεκτονικής και της ενδυματολογίας από τον αρχαίο κόσμο (Ελλάδα – Ρώμη) έως την Αναγέννηση και το πρώιμο μπαρόκ. Εξετάζεται η πορεία της θεατρικής αρχιτεκτονικής από τα προσωρινά ξύλινα αρχαία ελληνικά θέατρα έως τις μόνιμες λίθινες κατασκευές του 4^{ου} αι., την ελληνιστική, τη ρωμαϊκή και ύστερο-ρωμαϊκή εποχή. Ακολουθεί η μελέτη του σκηνικού χώρου και των σκηνικών λύσεων στο πλαίσιο του μεσαιωνικού θεάτρου και δράματος εντός και εκτός των εκκλησιών, η σημασία της πλατείας της μεσαιωνικής πόλης ως αφητήρια του θεατρικού κτηρίου των νεότερων χρόνων, τα ιδιωτικά και τα δημόσια θέατρα, προσωρινά και μόνιμα του ευρωπαϊκού χώρου κατά τον 15^ο και 16^ο αιώνα. Δίνεται έμφαση στη σχέση αλληλεξάρτησης μεταξύ αρχιτεκτονικής, σκηνογραφίας και ενδυματολογίας και στις διαφορετικές λύσεις που δόθηκαν σε σχέση με τα κοινωνικά, οικονομικά, ιδεολογικά και πολιτιστικά συμφραζόμενα. Τέλος αναλύεται διεξοδικά η προοπτική σκηνογραφία όπως καλλιεργήθηκε στην ιταλική Αναγέννηση καθώς και η σχετική σκηνική τεχνολογία που την υπηρέτησε.

Μέθοδος αξιολόγησης

Συμμετοχή στα ερωτηματολόγια αναστοχασμού στην η-τάξη (10%)

Σύνταξη και ψηφιακή παρουσίαση ομαδικής εργασίας (20%)

Άσκηση με ερωτήσεις κλειστού τύπου στην η-τάξη (20%)

Γραπτές εξετάσεις σε ερωτήσεις ανάπτυξης (50%)

68ΘΣ45: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΑΓΩΓΗ Α΄

Ε. Στιβανάκη / Κ. Καπελώνης

Στόχος του μαθήματος είναι να καταστούν οι φοιτητές ικανοί στο να ανταπεξέλθουν στις σύνθετες μελλοντικές υποχρεώσεις τους ως θεατρολόγοι - παιδαγωγοί στην Α/βάθμια και Β/βάθμια εκπαίδευση, αλλά και ως γνώστες της επιστήμης και της τέχνης του Θεάτρου. Ως εκ τούτου διδάσκεται, βιώνεται και πραγματώνεται: α) Ομαδικό πλαίσιο εργασιών, επεξεργασία και παρουσίαση δραματικών κειμένων του νεοελληνικού θεάτρου· β) Υποχρεωτική παρακολούθηση και συμμετοχή σε εργαστήρια - σεμινάρια (κουκλοθέατρο, θέατρο σκιών, θεατρικό παιχνίδι, εκπαιδευτικό δράμα, αφήγηση παραμυθιού, υποκριτική, μουσική, θέατρο - χορός και θέατρο, σκηνογραφία, ενδυματολογία, φωτισμός, κατασκευές μάσκα, κούκλας κ.ά.).

Μέθοδος αξιολόγησης

Προφορική παρουσίαση

68ΘΣ46: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΑΓΩΓΗ Β΄

Ε. Στιβανάκη / Κ. Καπελώνης

Στόχος στο δεύτερο εξάμηνο είναι η εξέλιξη του βιωματικού - παιδαγωγικού πλαισίου, αλλά και της θεατρικής τέχνης ως εξής: α) Παρουσίαση πλήρους παράστασης με υποχρεωτική συμμετοχή όλων των φοιτητών· β) Δημιουργία, βιωματική λειτουργία και πραγμάτωση των συντελεστικών δράσεων των ομάδων εργασίας (ομάδα μουσικής, ομάδα χορού, ομάδα εικαστικών - σκηνογραφίας, ενδυματολογίας, προγράμματος, φωτισμού, διαφήμισης)· γ) Η δημιουργία γραπτών, απτών, «ιστορικών» ντοκουμέντων των δράσεων αυτών: πρόγραμμα, ημερολόγιο εργασιών, φωτο/video, ηλεκτρονικές καταγραφές.

Μέθοδος αξιολόγησης

Προφορική παρουσίαση

68Θ617: ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ

Α. Αλτουβά

Το περιεχόμενο του μαθήματος είναι η απασχόληση των φοιτητών σε επιστημονικούς, εκπαιδευτικούς και πολιτιστικούς φορείς, σχετικούς με το γνωστικό αντικείμενο της Θεατρολογίας, και διαμορφώνεται κατά περίπτωση από τον διδάσκοντα του Τμήματος, τον ενδιαφερόμενο φοιτητή και τον επιβλέποντά του στο χώρο της άσκησης.

Μέθοδος αξιολόγησης

Βλ. Οδηγός Σπουδών

68Θ900: ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ (ΕΡΓΑΣΙΑ)

Όλα τα μέλη ΔΕΠ, ΕΔΙΠ και ΕΕΠ του Τμήματος